

Længde, at man ved blot at gribe i Kanalen med blotte Hænder, kunde optage dem i Mængde. Naar der med Spande toges Vand, for dermed at vande Planter, vrimlede Jorden, efter Bandets Udgydning, af ganske smaa Aal.

Naar denne overordentlig store Mængde af Aalefyngel med Liden var bleven udviklet, var Mængden tilstrækkelig til, at alle Danmarks Bænder derved kunne være blevene forsynede i mindst 10 Aar; vel kan der siges altid at gaa noget tabt under Udviklingen, men i Betragtning af Fiskenes overordentlig store Produktionssevne maa dette Tab være forsvindende imod det stedse nyt fremkommende.

Endnu staar tilbage at fremhæve Aalefiskeriets Fordel og Fortrinlighed imod ethvert Slags andet Fiskeri og da fornemmelig Kroge- og Stangfiskeriet. Som alt anført, kunne de smaa Aal, der falde imellem Fangsten ved Aale, atter uftadede kastes tilbage i Vandet igjen, ligesom den hele Fangst i Lidsælde af, at siebliffeligt Salg ikke kan ske eller mulig bestaaende lave Priser, i meget lang Tid kan holdes levende i Hyttesæde og saaledes oppbie gunstigere Forhold. At det hverken kan lade sig gjøre ved Kroge- eller Stangaal, kan Enhver siges selv, thi enhver af disse Fiskemaader betinger siebliffeligt Salg af Fangsten, som dertil i dens bestaaende Tilstand ikke opnaar nogen høi Pris. Dertil kommer, at ved Krogefiskeriet sker det meget ofte, at Aalen, efter at være kommen paa Krogen, atter vrider sig af og gaar saaledes tabt i dobbelt Betydning, idet for det Første Fiskeren ikke erholder den, og den dog efter nogen Tid bryr af den lidte Behandling. Endnu værre behandler Stangningen Aalene, som derved næsten blive slaæde midt over, og at deres Værdi derved forringes i høi Grad, er indlysende.

Det er langtsaa Indsenderens Mening at ville have disse to Arter Fiskeri hverken forbudt eller paa nogen Maade indskrænket, men deres Mangler anføres kun som et Forsvar for Aaleden, som ikke har disse Ulemper.

Men — skulle Fiskerne virkelig i Fremtiden, alene være henviste til disse alt Andet end tidsvarende Maader at fiske paa, da kan man med Hensyn til Fiskeriets Standpunkt næsten ikke mere siges at høre med til de fremadskridende Nationer, naagtet vort Lands for Fiskeri saa særdeles gunstige Bestaaenhed just maatte forudsætte, at dette hos os skulde staa i fuldeste Blomsring.

Da der nu iøvrigt røres saa stærkt op i alt til Fiskeri Henhørende, om Aaledenes paastaæde Udælgelse af Havbunden og dennes Fredning som Opbevaringssted for Fiskefyngel af alle Sorter, da har Regjeringskommissionen kun meget

overfladisk berørt Aaleden, hvorpaa Østersfiskeriet drives i Limfjorden, og den Voldsomhed, hvormed disse Strabes op fra Havbunden. I Aarhundreder har Limfjorden været betragtet som en Helligdom for Fiskeriets Bedkommende, og nu bliver netop der drevet det allervoldsomste Fiskeri, man kjender, som indbringer Staten en aarlig Indtægt af tidligere 80,000 Kr., men ved senere heldig Forpagtning henved 200,000 Kr., og som derfor vel neppe bliver indskrænket. Desuagtet kunne mange Fiskere bevidne, at, naar i Maanederne Marts og April Østersstraberne drages op fra Bunden under Røgningen, da er det ingen Sjældenhed, at disse tildels ere fulde af Fiskerog. Af hvad Slags Fisk dette er, kunne Fiskerne ikke med Bestemthed udsige; men kan det ikke forudsættes, at det kunde være Silberog, hvilken Fiskesort af Regjeringskommissionen, og det med Rette, sættes i første Klasse af kostbare og værdifulde Fisk? (Se Kommissionens Bemærkninger til Lovudkastet, Side 21.)

Da 1875 nylig er tilende, skal Slutningsbemærkningerne gjælde dette Aars tilendebragte Fiskeri, hvorved det viser sig, at 1875 har givet det rigeste Fiskeriudbytte i de sidste 5 Aar.

Man har hørt mange Udtalelser om, at Sommer-Aalefiskeriet tildels havde ødelagt Kuseaalefiskeriet, men denne Paastand har viist sig at være aldeles urigtig, idet der alene under Sverrig, paa Strækningen fra Cimbrishamn til Åhus, i September Maaned 1875 blev fisket i Russer 320,000 Pbd. Aal, deraf udførtes til et Berlinerfirma 128,000 Pbd., til Uderrmunde 24,000 Pbd., til Wollin 14,000 Pbd. og til Stettin 16,000 Pbd., Resten forhandlede i Sverrig. Havde Redstaberne kunnet holde i de stærke østlige Storme, der var fremherskende i hele September Maaned, kunde der været fisket mindst 2—3 Gange saa mange. Forholdsvis lignende Resultater ere opnaæde i vore Belter, navnlig i Lillebelt, hvor Aalefiskeriet ikke i Mandssinde har været saa indbringende som i 1875, og det uagtet Stormen ødelagde mindst $\frac{3}{4}$ Dele af Redstaberne. Saaledes ogsaa ved Kysten mellem Horsens og Vele Fjord, hvor een Fisker, med 4 ganske simple Russer, fiskede for 5,400 Kr. Aal i Efteraaret 1875, og saaledes havde en ganske usædvanlig god Indtægt.

Kjøbenhavn, den 29de Januar 1876.

M. Munch,
Rørrevold 54.